

E. CAMPS

CARLES CONGOST

▶ **Bòlit, Centre d'Art Contemporani de Girona.** Rambla i Capella St Nicolau. **Del 6 d'abril al 30 d'abril.** De dimarts a divendres de 10 a 14h i de 16 a 18h. Dissabtes de 10 a 14h i de 16 a 20h. Festius de 10 a 14h.

■ A *Sense of Wonder*, reuneix els quatre treballs més recents de Carles Congost: *The Artist behind the Aura* (2014), *Simply the Best* (2016), *Abans de la casa / Un biopic inestable a través del sonido Sabadell* (2015) i *Wonders* (2016). Son obres de videoart que venen avalades per diversos premis i distincions i que s'han vist molt poc a casa nostra (en cas de *Simply the Best*, serà la primera presentació en territori nacional després d'haver-se produït en el prestigiós certamen de la Manifesta 11, a Zuric). En cap cas s'han pogut veure de forma conjunta i, d'ençà de la seva darrera exposició a Girona (*Children of the revolution*, Sales Muni-

cipals, 2004), aquesta mostra es planteja com una bona ocasió per gaudir de l'obra d'un dels artistes catalans amb una trajectòria més sòlida i reconeguda. Són quatre treballs que es poden interpretar individualment però que mantenen moltes connexions temàtiques habituals en la seva pràctica artística (la música, el món de l'art, la cultura pop...) o en la manera de formalitzar-ho (l'acurada posada en escena i el sentit de l'humor). En relació amb la seva trajectòria, es constata una sensible evolució en l'articulació dels elements que utilitza i una major atenció al propi llenguatge cinematogràfic. Perviu, per damunt de tot, la capacitat d'utilitzar aspectes propers, quotidians i sovint associats a subgèneres, per fer-los servir de punt de partida i abordar aspectes més centrals i genèrics de la condició humana. La capacitat metafòrica i representativa augmenta a cada visio-

E. CAMPS

BARBARA CARDELLA

▶ **CoEspai, Girona.** Carrer Anselm Clavé, 32. **Del 6 d'abril al 4 de maig.** Horaris a www.co-espai.com/3er-esquerra

■ Barbara Cardella (Viareggio, 1989) estava decidida a tornar i ho va aconseguir: «Tenia la sensació —confessa— d'haver-me quedat a mitges. La convocatòria de la Beca Espai (per part de CoEspai, una iniciativa «de gestió de comunitats professionals, culturals i creatives») podia ser una bona alternativa: haver estat seleccionada em permet aprofundir en un projecte on, segons com es miri, Girona és la protagonista». En aquest sentit, el títol de la seva proposta no pot ser més indicatiu: «El que falta a Girona —afirmen els encarregats d'atorgar la beca— planteja una reflexió al voltant de què entenem i com es configura un espai propi». **E. CAMPS**

AXEL PAHLAVI I FLORENCE OBRECHT

▶ **Espai d'Art Àcentmètrésdu-centredumonde, Perpinyà.** Avda. de la Grande Bretagne, 3. **Del 25 de febrer al 7 de maig** Tots els dies de 15 a 19 h

■ Ningú millor que el binomi format per Axel Pahlavi i Florence Obrecht a l'hora de recordar-nos quelcom sobre la pràctica de la pintura que correm el risc d'oblidar, és a dir, que es tracta d'una activitat que pot ser col·laborativa i que, per descomptat, té sentit dins de determinades genealogies. Força més sucosa resulta la qüestió genealògica: la mostra de Perpinyà només s'entén a la llum d'aventures pictòriques com les de Michaël Borremans, Wilhelm Sasnal, George Shaw i tota una comunitat de pintors que han rescatat l'estratègia figurativa d'un naufragi que semblava definitiu. **E. CAMPS**

BASAGOITI

G. BASAGOITI

▶ **Espai Tònic, La Bisbal d'Empordà.** Carrer de ponent, 25. **Del 4 de febrer al 28 d'abril.** De dilluns a divendres d'11,30 a 13,30h i de 17 a 20h. Dissabtes de 17 a 20h.

■ El mateix Guillermo Basagoiti explica el concepte que li serveix de títol per a la mostra que demà (20h) inaugura a La Bisbal: «Entenc epigènesi com una sèrie d'autoretrats psíquics. He utilitzat materials per a mi molt familiars com la fusta, certes formes geomètriques, el color blau de cobalt... i l'esforç titànic que m'impulsa a crear aquestes obres, tot això em remet amb força al meu origen. Reconec en cada peça significants que condicionen la meua particular realitat. Les obres surten projectades a l'exterior des de l'impuls creatiu, elles componen el llenguatge amb què m'expresso». **E. CAMPS**

PITXOT

ANTONI PITXOT

▶ **Galeria d'Art El Claustre, Figueres.** Rambla 25. **Del 21 d'abril al 6 de maig.** De dimarts a dissabte de 10 a 13,30h. i de 17 a 20,30h.

■ Antoni Pitxot (1934 - 2015) de seguida va entendre que amb Dalí compartien una manera molt especial de mirar el món: descobrir, per exemple, les silencioses batalles que es lliuraven entre les roques de la torturada geologia de la Costa Brava va ser una experiència viscuda conjuntament. L'Antoni Pitxot de finals dels seixanta ja és l'artista de les figures petrificades, de les visions anamòrfiques o de les al·legories lítiques. Des de l'any 74, fou també un dels noms propis presents al Museu de Figueres i algú indisso-

«PERIFÈRIC» ▶ DURANT QUATRE DIES, DIFERENTS TALLERS I ESPAIS D'ART OCUPARAN LA SOCIETAT L'AMISTAT. ÉS UNA INICIATIVA DE TONY AZORÍN I MARIA SOLA

Cadaqués, Meca de l'art

Un projecte amb recorregut
▶ Concentr-art tindrà, al llarg de l'estiu vinent, la seva versió nocturna que brindarà l'oportunitat de visitar galeries i tallers, de 7 de la tarda a 12 de la nit, els dissabtes 15 de juliol, 12 d'agost i 9 de setembre...

COL·LECTIVA

▶ **Sala l'Amistat, Cadaqués.** Plaça del Dr. Trèmols, 1. **Del 28 d'abril a l'1 de maig.** Inauguració divendres 28 d'abril a les 19,30h.

EUDALD CAMPS

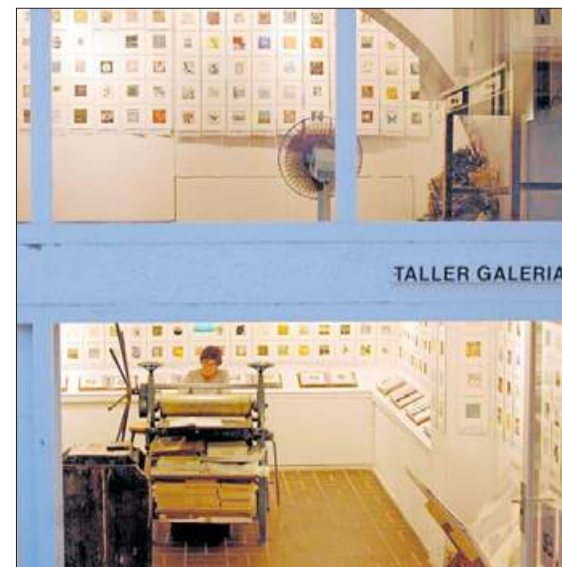
■ Potser perquè va ser la última en ser descoberta —i profanada pel turisme de masses—, o potser perquè encara manté traces d'aquella innocència pescadora que li va permetre sobreviure, sense ensurts irreparables, fins a finals del segle diu, Cadaqués segueix essent la nostra particular Meca de l'art, un indret filtrat per la mirada dels Duchamp, Hamilton, Bombelli, Dalí i companyia o, més encara, una base d'operacions que es manté viva gràcies a l'activitat d'un nodrit grup d'artistes (Suse Stoisser, Pere Bellès, Daniel Zerbst, Nobuko Kihira, Gustau Carbó...) que, d'alguna manera, també fan de galeristes o d'animadors culturals quan l'ocasió ho requereix. De fet, hom no pot evitar percebre Cadaqués com una rara avis (se la compara amb una gavina

JORDI PAGÈS

amb les ales esteses) que existeix al marge d'aquest «empordanet» artístic que basa la seva estratègia, la majoria de vegades, en traslladar

l'oferta de Barcelona al lloc on els barcelonins estuegen i, per contra, en desmantellar la paradeta un cop les bondats de l'estiu deixen pas als rigors meteorològics que sempre anuncia la Tramuntana. I és que malgrat Torroella de Montgrí i Palafrugell (en gran mesura gràcies als espais de la Fundació Vila Casas), Sant Feliu de Guíxols, Colera o Casavells són, com se sol dir, cites ineludibles pels amants de l'art de temporada, el miracle empordanès només és possible gràcies a una suma de coincidències (aïllament, autoconsciència, relativa salut urbanística comparada amb els altres...) que Cadaqués, de moment, concentra amb insospitada rellevància. Expliquem tot això perquè, en darrera instància, és la singular geografia humana i física el què fa possible iniciatives com «Concentr-art». Per entendre'ns: organitzar una mostra destinada a fer visibles, en un mateix espai, una selecció de tallers i de galeries d'art locals solament té raó de ser quan el paisatge no només destaca per la seva densitat sinó,

TALLER GALERIA